

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
Vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyiltér sora 20 kr,
Hirdetések nagyság szerint.

Barcs ünnepe.

Ez év május 25-ke, pünkösöd második napja örökké emlékezetes nap marad Bares lakóinak. Ez nap ünnepelte meg Bares városa hazánk ezeréves fennállásának emlékét igazi hazafias lelkesültségtől áthatva fényesen, magasztosan.

A templom imára hívó ünnepélyes harangszava, a mozsarak dörrenése, a trombiták harsogása összeolvadt a nép ezreinek örömkialtásaival: éljen az ezeréves Magyarország!

Barcs ez ifju határszéli város, — melyen rövid évtizedek előtt a civilizációnak nyoma sem látszott s úgyszólván csak tengődő igénytelen falueska volt, melynek gyér lakóai is idegen ajkúak voltak — ma a nemzet e dícső ünnepén öltözött föl először a legszebb ünnepi ruhájába oly ragyogón oly impozánsan, hogy a hosszú széles Drávafolyam nem tükrözött vissza mentében több oly magyar várost, mint Bares. Hogy mily szépen betölti hivatását mint magyar város itt a határszélen, hogy édes nyelvünknek, nemzeti jellegünknek mily erős óre, Baresnak e napon történt először a legszebb megnyilatkozása.

És hogy Bares ily szépen, ily

lélekemelőn tudta megünnepelni az ezredévet, dicséret és hála legyen érte városunk azon lelkes vezérférfiainak, kik az igazi hazafiaság hangjával mindig utat találtak a polgárság szívéhez, midőn szép és nemes eselekedetről van szó; dicséret és hála legyen érte derék, hazafias iparosainknak, az ünnepély kezdeményezőinek s dicséret és hála Bares polgárainak kik lelkesülni és áldozni tudnak a nemzet e legnagyobb ünnepén.

És ha városunk ily szerény viszonyok között ugyszólván teljesen magára hagyatva is oly szépen, oly lélekemelő pompával tudta megünnepelni édes hazánk ezeréves fennállását, oh mennyivel szebben tudta volna még megünnepelni akkor, ha megadták volna Baresnak mindama tényezők, melyeket városunk jól-felfogott érdeke már rég megkövetel, mely tényezőknek Barcs hivatott központja s mely tényezők városunk fejlődését, iparosaink, kereskedőink s általában polgáraink jobb léte előmozdítására lennének hivatva s állandó s általános kereskedelmi forgalmat adnának városunknak.

Barcs e határszéli város, melynek oly lelkes honpolgárai vannak, megérdemelné, ha magasabb köreink több figyelemben

részesitenék s fejlesztésére, felvirágoztatására megadnák a kellő módot, hogy mint virágzó város a Dráva partján a magyarosodás érdekében sok szolgálatot tehetne édes hazánkknak.

Az ünnepély lefolyása.

A baresi iparos testület által e hó 25-ikén rendezett milleniumi ünnepély a vidék legszebb ünnepélye volt, fény és pompa tekintetében vetekedett bármely nagyvárosával. Az ünnepélyen igen nagy közönség vett részt, főleg vidékről özönlött be temérdek ember, még a szomszédos Slavóniából is.

Már hetekkel azelőtt óriási plagátok buzdították Bares polgárait meleg hazafias sorokkal az ünnepély minél fényesebb megünnepelésére, s egyszersmind a plagátok hozták is az ünnepély ügyesen összeállított programját. Bares polgárai ki is tettek magukért: csakhamar az egész város egy zászlóerdőből állott s az ünnepély napján diadal oszlopok s díszes szónoki emelvények állottak Bares utcaiban s tereiben s nem volt ház, mely a zászlókon kívül még zöld galyakkal, virágokkal, fölne lett volna díszítve sőt több épület valószínűs diszpompában állott.

Pünkösöd másnapja még alig viradt föl, már az egész Bares talpon állott, lázas izgatottsággal várva az ünnepély kezdetét. Már korán reggel megdördültek a mozsarak, s trombita zenekarok járták be Bares minden utcáit. Fényes robogó hin-

T Á R C Z A.

Arany lakodalom.

— M. Leblanc. —

(folytatás.)

Gautiernek most eszébe jutott minden. Fia, az, a ki most szolt, pár hónappal anaz árulás előtt született és ő ösztönyszerűleg, sohasem is szerette ezt a fiut.

Nyitott sebére baltaesapás volt ez, mely még nagyobbá, tátongóvá tette.

Fölállott, nagyot ütött öklével az asztalra és elkiáltotta magát:

— A mig én élek, a családomból senki sem fog összeköttetésbe lépni a Chéron családjával.

Álmélkodó némaság következett. Azután a fiu erős hangon azt felelte:

— Sajnálom, apám, de a házasság már el van határozva.

Örjögés vett erőt az öreg emberen. Elkéült arccal, fenyegető hadonázással futkosott fel s alá, lökdöste a cselédeket

és folyvást azt kiabálta:

— Soha! Nem lesz belőle semmi, soha!

A feleség odaszólt hozzá:

— De lelkem csillapodjál.

— Még te is mersz beszélni? Ordított rá a férj.

Körülfogták könnyörögtek neki. De ő meghallota fiának a szavát, a mint azt mondta:

— Ej, hát nem fogjuk kikérni az ő beleegyezését...

Az örültség szele most végkép megfosztotta az esztétől s örülten szólt:

— Hát nem tudjátok? No hát az a Chéron a... a szeretője volt az anyátnak!

* * *

Féltékeny volt, féltékeny, negyvenkét évi elnézés után, vadul, betegesen, keserűen féltékeny. Mindazt a szemrehányást, a mit e hosszú idő alatt joggal tehetett volna, most könnyörtelen bosszúérzessel tette meg. Romlott agyában semmi más gondolat nem fordult meg. Faggatta, kinozta a szerenesetlen asszonyt, mindenáron megakarta tudni a legeseké-

lyebb részleteket is.

— Haljuk hát, hogyan kerültetek össze? Mikor kezdted? Hol? Miért? Nem tetsztem eléggé? Különb volt a másik?

Az asszony nem felelt soha s ez még dühösebbé tette Gautiert. Sértésekkel, szidalmakkal illette.

— Heh, megcsaltál, te rossz! Más kellett, mi? És bizonyosan nem az az egy, hanem második is, meg tízedik, meg mindenki. Mennyi szarvat raktál fejemre, te hűtelen.

És szörnyen neveltséges és siralmas volt ez a szó a nyolezvan éves ember szájában, olyan neveltséges, hogy az asszony néha nevetett rajta és olyan siralmas, hogy a legtöbbször sirt miatta.

Pokoli életök volt. A vén ember nem engedett; nem tartóztatta semmi, sem a cselédek jelenléte, sem gyermekeinek a tiltakozása. — Az asszony halálosan szegyenkezve a botrány miatt, a mely beszennyezte, a szobájába zárkózott. De ő döngette az ajtaját és szidalmakat kiáltott be neki.

Az egész város erről beszélt. Nevet-

tók, szerény parasztszekerek telve kíváncsi nézőkkel özlöltek a vidékről az ünnepélyre.

Reggel 9 órakor vette kezdetét az ünnepély a baresi pályaudvar-téren, itt gyűltek egybe az összes testületek.

Az ünnepély a Szózat elénekülésével kezdődött, mely után Dr. Piszár Antal ügyvéd ur lépett az emelvényre s megható szép hazafias beszédet intézett az egybegyűlt nép ezreihez.

A beszéd elhangzása után az egybegyűlt testületek a hosszú Széchenyi utcán át a róm. kath. templomba vonultak hálaadó Isteni tiszteletre. E felvonulás volt a legszebb látványossága az ünnepélynek. A felvonulás a következő sorrendben történt: 1. Lovasbandérium, festői csikós öltözetben, gyönyörű lovakon. A bandériumot, mely többnyire vidékünk földbirtokosaiból alakult, Valkó Gyula baresi jegyző ur vezette diszmagyarban. 2. Tanítókar, az iskolás gyermekekkel. 3. Nőegylet. 4. Községi képviselőtestület. 5. Barestelepi kaszinó. 6. Baresi olvasóegylet. 7. Az ipartestület. 8. Vasuti tisztikar. 9. A róm. kath. hitközség. 10. Az izr. hitközség. 11. Tűzoltó egyesület. 12. A „Societe d' Importation“ de Chene“ gőzfűrésznél dolgozó munkások 13. Szomszédos községek polgárai; melyek közt ott láttuk a sláviai grác község összes magyar polgárait is, kiket Somogyi János tisztartó ur hozott be. 14. Nagyerdő pusztai cselédség 15. Belesai szeszgyári munkások. A nevezett testületek saját zászlóikkal jelentek meg, mely zászlókon jelezve voltak a testületek nevei. A hosszú impozáns menet az összes baresi zenekarok kísérték. A Te Deum fél 11 órakor kezdődött, a szent misét Schiffer Antal plébános ur végezte nagy segédlettel. Te Deum után a templomtéren az ezer év emlékére egy kocsányos tölgyfa ültetett el, melyet Begedi István esperes ur avatott fel, szép hazafias szónoklattal, temérdek néző közönség jelenlétében.

Délután a „Garni“ szálloda kerthelyiségében népünnepély volt, melyet azonban kissé az eső megzavart, s kénytelen volt a nagy közönség a termekbe vonulni, hol annál vigabban folyt az „áldomás“

mely éjjel után 2 óráig tartott. Voltak számos felköszöntések, a királyra, a házára s többek közt fel lettek köszöntve Valkó Gyula rendező bizottsági díszelnök és Oberitter Adolf rendező bizottsági elnök urak is, mint a kiknek az oly kitűnően sikerült milleniumi ünnepély rendezése körül legtöbb érdemeik vannak.

C s a r n o k.

Bécstől Párisig.

— utirajz Banovszky Gyulától. —

(folytatás)

Brugg régi kis város, egykor Habsburgi Rudolf székhelye volt.

Szép kilátást élveztünk itt az Aar folyó hidjáról. Hegy és völgy váltakozva tárult szemünk elé.

A táj festői; a szeliden emelkedő hegy oldalak buja növényzetükkel, legelő nyájaikkal és csinos nyárilak csoportjaikkal, nagyon kellemes benyomást tesznek a szemlélőre és képesek a legzordonabb kedélyt is felmelegíteni.

Vonatunk mezőn és fenyves erdőkön haladt Rheinfeldenig, hol a széles Rajnát láttuk és lombos partján utaztunk jó darabig.

Délután 4 órakor feltűnt Basel két tornyu nagy temploma, mely hatalmas arányaival festői hatást kelt.

Itt jó félórát kellett várunk.

Basel élénk nagy város a Rajna mellett.

A Rajna völgye itt gyönyörű. Egyik oldalon szőlővel fedett magaslatok, tovább a Jura hegység erdős domb nyulványai, előttünk zöld mezők.

Baselt elhagyva igen szép vidéken haladtunk. Vonatunk hegyszorosokon át, majd ismét völgyben, azután mezőkön robogott végig.

A vidéket elszórt falvak, zuhatagok, itt-ott vashámorok és malmok élénkítik, melyek mint fészkek függeni látszanak a hegyoldalakon. A hegytetőkön pedig régi várak romjai láthatók.

Öt óra felé már a berni kantonba

léptünk; jó darabig mély hegyszorosban haladtunk, csak lassan szélesbedett a völgy. A vonat mentén sűrű fenyves erdők zöldelnek.

Bellerivénél végre lapályra értünk, vad sziklák zárták el utánunk a völgyet. Itt már a francia Sveiczbán jártunk.

Már sötétedni kezdett mire a regényes Doubs völgybe értünk; St.-Ursanne állomás előtt egy hosszú alaguton mentünk át, és később ismét egy alagut következett a Mout Terrible alatt.

Lassanként az éj homálya ereszkedett már a tájakra, a körvonalak összefolytak.

Utközben az utitársak között még négy magyart fedeztünk fel, budapesti fiatal emberek voltak; a sok idegen külföldi között nagyon örültünk ennek.

Később a mint néhány sveiczi utas magyar beszédünket hallá, az egyik azon kérdéssel fordult hozzám, hogy nemde az urak hollandusok? Beszédünk után azoknak vélt bennünket.

A mint meghallották, hogy Budapestről valók vagyunk, igen dicsérték többek között a pesti lisztet, mint a legjobbat a mit külföldről kapnak. Érdeklődéssel kérdezősködtek a magyar viszonyokról.

Este 9 órakor érkeztünk a francia határállomásra Dellébe. Itt átszálltunk a francia pályára. A podgyász vizsgálat igen gyorsan ment. A vasuti személyzetel azonban nagyon nehezen tudtunk értekezni, minden francziául ment és igen gyors beszédmodoruk miatt alig érthettük őket eleinte.

Az első nagyobb állomáson Belfortban — hova éjjeli 10 órakor értünk — ismét ki kellett szállnunk, mert idáig egy mellék vonalon jöttünk. Egy órai várakozás után mehettünk csak tovább.

De most már Párisig nem háborgattak az átszállással. Keveset tudtunk aludni, nehezen vártuk a reggelt.

Végre beköszöntött az, de még nagyobb türelmetlenséget szült, repülni szeretnünk volna már Párisig, lassúnak találtuk a vonat haladását.

Reggel 7 órakor Troyesba értünk. Élénk szép város a Szajna mellett.

Időközben mindannyian a párisi szállodák jegyzékét kutattuk a baedekerben.

ség tárgya lett a Gautier név. Fia, ki kénytelen volt a házasságot megszakítani, megharagudott. Követte a példát az egész család.

Gautier, mivel hallgatóságra volt szüksége, kiment az utcára s régi jó barátokat fogott meg, sőt pusztá ismerősöket is. És botjára támaszkodva, reszkető térddel, roskatagul motyogta:

— Igen, igen láttam a levelet . . . Szerették egymást! Mily rutul megesalt!

Pár hónap alatt elnyitte ez a tulságos izgatottság. A halál hamorosan bekopogtatott. Gyónásképpen a haldokló ezt mondta a papnak:

— Beesületes ember voltam, tisztelendő atyám . . . jutalmul megesaltak.

Felesége térden esuszva, megtört hangan, zokogva rimánkodott bocsanatért. Ó hajthatatlanul csak azt mormolta:

— Nem, nem rossz voltál . . .

Ereje elhagyta. Göresös ujjakkal markolta, kapkodva, dühvel az ágyneműt.

Végre feje hátrahanyatlott a párnára, még egyet rándult és ajka azt dadogta:

— Megesalt . . . megesalt . . .

Gondolatok.

Gondolkodhatik a böles, képzelődhetik a költő, érezhet az oktan is, — de csak az él, a ki szeret.

Ha van fájdalom, melyet a halál sem engeztelhet meg, úgy a csalatott szerelem fájdalma ilyen.

Szeretni álom, mennyország, — csaldni ébrenlét, pokol.

Hogy magasan vagyunk csak, akkor tudhatjuk, ha lenézünk; s hogy mélyen vagyunk, csak akkor tudhatjuk, ha felnézünk.

Nemes szivek azt a büntetést érzik legjobban, a melyet helyettök mások szenvednek.

A bosszúállóról tudhatjuk, hogy mostoha gyermeke az életnek, mert csak az tud bosszút állani, a ki nem ismeri a megbocsátás erényét.

Gazdag vagy, ha mindent úgy adhatsz, hogy minden maradjon.

A ki magával meg van elégedve, azzal rendesen mások nincsenek.

Legnagyobb kamat az idő, melyet az én tőkém után nyerhetünk.

Ha az embernek annyi jó napja volna, a menyinyit neki *mondanak*: nem volna naplemente.

Ha az embernek annyi jó napja volna, a menyinyit neki *kívánnak*: nem volna napfölkelte.

A nyárfa örökösen remeg: fél hogy meglöpjék ezüst leveleit.

Az élvezet, a kéj, a gyöngyör — a halál előize.

Nevezetes emberek ritkán találják el az alkalmas időt a meghalásra: vagy sietnek vele, vagy — ami még rosszabb — túlélik önmagukat.

Nehéz jót tenni ostentatio nélkül; nehezebb azt elfogadni pirulás nélkül; legnehezebb elfeledni — a kár tettük, akár elfogadtuk.

Semmi sem nevetségesebb, mintha valaki rövid lábbal nagyot akar lépni.

Délelőtti 10 óra tájban végre Párisba érkezünk, Gyári épületek és nagy rak-tárak mellett haladtunk be a keleti pálya régi indóházába.

A kiszálláskor a rengeteg utasok közt nagy tolongás támadt, nehezen birtunk a kijáráshoz vergődni.

(folyt. köv.)

H i r e k.

— **Előfizetési felhívás. Tisztelettel kérjük lapunk előfizetőit, kiknek előfizetése junius elsejével lejár, hogy azt megújítani sziveskedjenek. Egyszersmind kérjük lapunk barátjait és előfizetőit legyenek szivesek lapunkat ismerőseik körében is ajánlani.**

— **Milleniumi közgyűlés.** Bares község képviselő testülete f. hó 25-én, a milleniumi ünnepély napján, az ünnepélyt megelőzőleg, közgyűlést tartott, melyen elhatározta, hogy a község minden évben 50 frt. alapítványt tesz le egy felállítandó kórház javára, továbbá hogy a millenium emlékére emléktáblát állítanak Bares község tanácstermében.

— **Hymen.** Pollák József Sándor a kaproncai regále bérlőség kezelője eljegyezte Heinrich Philippin kisasszonyt Kaproncán.

— **Ipartestületi közgyűlés.** A baresi iparos testület saját körhelyiségében e hó 31-én közgyűlést tart, melynek egyik tárgya az egyleti zászló beszerzésének a megbeszélése. A közgyűlés második tárgya annak elhatározása lesz, hogy a szegedi iparos testület zászlófelavatási ünnepélyén, — mely juniusban lesz s melyre a baresi iparos testület is hivatalos, — küldöttséggel képviseltesse-e magát a baresi ipartestület, vagy csak sürgönyileg üdvözlőjk-e az ünnepély napján a szegedi ipartestületet.

Elgázolta a vonat. E hó 24-én a déli vasut sine mellett a baresi határban összeroncsolt tagokkal találták meg Fekete János krisnyicai süketnéma cselédember holttestét. A boldogtalan ember bizonytalannal nem vette észre a robogó vonatot, mely borzasztó halálát okozta.

— **Goldberger Rezső** jó hírnevű siklósi műfestő és fényképész pár hétig városunkban tartózkodik a „Garni szállodában.” Vállalkozik a többek közt színes és életnagyságu fényképek elkészítésére is, ajánljuk őt közönségünk figyelmébe. A nevezett fényképész ur ügyességéről tanuskodik már az a kitünően sikerült pilanat fölveteli kép is, melyen milleniumi ünnepélyünk egyik legszebb részlete van megörökítve, amint a pályaudvar előtti téren ezek és ezek hallgatják Dr. Piszár Antal ügyvéd ur szónoklatát. Az említett milleniumi képek Hoffmann és Krausz vendéglőjében, továbbá Habianac könyvkereskedésében példányonként 1 frtért kaphatók.

— **Megint repülő gép.** Newyorkból értesítenek, hogy Langley washingtoni tanár elmés repülő gépet konstruált, a melyet aerodromenak nevez. Vasból van és gőzerő röpi a magasba. A gép szá-

láb magasra emelkedett, husz mértföld gyorsasággal óránként. Mikor a gőzét elhasználta, nyugodtan leszállt a földre. Bell tanár, a ki jelen volt a fölszállásnál, igen praktikusnak mondta a gépet, a melynek elnevezése Jókai repülő gépének: *A jövő század regényéből* ismeretes *Aerodromon*-nak nevére emlékezteti az olvasót.

— **Tanítók a kiállításon.** Az ezredéves országos kiállítást a 400 forintnál kisebb fizetést élvező tanítók, tanítónők tudvalevőleg teljesen díjmentesen látogathatják. *Dániel Ernő* kereskedelmi miniszter most úgy rendelkezett, hogy az ingyenes látogatás kedvezményét azok is élvezik, a kiknek éppen kerek 400 frt fizetésük van. A kedvezmények ügyében a kérvényeket a kiállítási igazgatósághoz kell beadni és akkor a mikor a fővárosba akarnak jönni a m. áll. vasutak megküldik nekik a szabad utazási jegyet, az igazgatóság pedig a kiállítás látogatására szóló szabadjegyet.

— **Pokol nóta.** Még jóformán meg sem nyílt a Pokol-körkép, az Alföldön már megszűnt a pokol-nóta; egész Szeged vidékén danolják és táncolják. A nótát Dankó Pista csinálta s olyan kedves dallama és pajkos szövege van, hogy a Dankó Pista hegedűjén ilyen remek magyar nóta még sohasem termett. Kuriozumképpen itt közöljük ennek a pokol nótának a szövegét.

1.

Azt hallottam Budapesten
Megnyílt már a pokol,
Vigyázzon kend napam asszony
Nemsokára meglakol.
Ha meghallja az ördög, az ördög
Hogy a nyelve hogy pörög, hogy pörög
Ugy elrántja Budapestre,
Még a csontja is zörög.

2.

Azt danolja a rigó a
Galagonya bokorba
Nem kerül a juhászlegény
Soha se a pokolba.
Mert ha nincs is aranya, aranya,
De van neki számára, számára,
Szamárháton pedig senki
Nem ment még a pokolba.

Közgazdaság.

— **Raktár-kimutatása** A magyar leszámítoló- és penzváltó-bank baresi rak-tárainak. Készlet f. hó 1-én 58226 mm. 445550 biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 1-től 15-ig 45871 mm. 301550 biztosítási érték. összesen 104097 mm. 747100 biztosítási érték. Kiraktárlás f. hó 1-től 15-ig 46530 mm. 314950 biztosítási érték. Készlet f. hó 15-én 57567 mm. 432150 biztosítási érték. Részletezés: 21188 mm. búza 8100 mm. rozs 4087 mm. árpa 1846 mm. zab 14807 mm. tengeri 366 mm. hüvelyesek 734 mm. liszt 6439 mm. különféle.

A trieszti általános biztosító-társaság (*Assicurazioni Generali*) múlt hó 29-én tartott 64-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1895. évi mérlegek. Az előtünk fekvő igen terjedelmes zárszámadás 54 oldalra terjed és számos rendkívül érdekes statisztikai adatokat tartalmaz. A mérlegek valamint a nyereség és veszteség számlák már az 1896. márczius 5-iki osztr. miniszteri rendelet értelmében vannak felállítva.

Az évi jelentésből látjuk, hogy az

életbiztosítási osztály díjtartaléka 1895. évi december 31-én 3.519,501 frt 41 krról 45.231,976 frt 76 krra emelkedett. Az ugyanakkor érvényben volt életbiztosítási tőke összegek 177.718,755 frt 13 krt tettek ki, míg az év folyamán bevett díjak 7.402,467 frt 03 krra rugtak.

A tűz- és szállítmánybiztosítási ágakban a díj és illetékbevételek 10.435,513 frt 31 kr. volt, miből 3.058,827 frt 06 kr., mint kártartalék, minden tehertől menten, a jövő évre vitezletetett át. A jövő években esedékessé váló díjkötelezvények összege 31.142,823 forint 66 krajczárra emelkedett.

Károkkért a társaság 1895-ben 9.218,277 frt 67 krt folyósított. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kárfizetéseket a társaság alapítása óta károk fejében 281.357,598 frt 61 krnyi tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből **hazánkra 52.626,274 frt 37 kr.** esik, mely összeget a társaság **162059 káresetben** kifizetett.

Az értékpapírok értékesítkenése, mely az év végével az alacsony árfolyamok folytán beállott, egyéb rendelkezésre állott összegekből kiegyenlített úgy, hogy az értékpapírok árfolyam ingadozása fedezetére alakított tartalék változatlanul 2.282,011 frt 44 krnyi összeggel új számlára átvihető volt. Azonban még az ideai nyereségből 500,000 frt egy az árfolyam ingadozása fedezetére szolgáló **külön tartalék** számára átutaltatott úgy, hogy az egész árfolyam tartalék 2.782,011 frt 44 krra szaporodott.

Az alapszabályszerű nyereség tartalékkal, mely a részvénytőke felét teszi ki, az összes nyereségtartalékok 5.487, 011 frt 44 krra rugnak.

A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek első rangú értékekben vannak elhelyezve az ideai átutalások folytán 58.071,673 frt 84 krról — miután a viszontbiztosítási tartalék kivételével — **61.051,211 frt 83 krra** emelkedtek. Ezen értékekből **több mint 15 millió magyar értékre** esik.

Az elért tiszta nyeresémből a társaság osztalékkul, részvényenkint 136 frtot aranyban, vagyis 340 frankot fizet.

VASUTI MENETREND.

Barcsról indul:

Kanizsára . . reggel 6 óra 30 percz.
" délelőtt 11 " 05 "
" este 8 " 55 "

Pécs — Szigetvárra

reggel 7 " 32 "
" délután 5 " 16 "
Pákráczára . . reggel 8 " 16 "
" este 5 " 18 "
Somogy-Szobra reggel 5 " 7 "
" délután 2 " 15 "

Barcsra érkezik:

Kanizsáról . . reggel 7 óra 21 percz.
" délután 4 " 45 "

Pécs — Szigetvárról

délelőtt 10 " 40 "
" este 8 " 39 "
Pákráczáról . . délelőtt 10 " 45 "
" este 8 " 05 "
Somogy-Szobbról délután 1 " 30 "
" este 8 " 10 "

TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG

ASSICURAZIONI GENERALI Nyereség- és veszteség-számla az A mérleghez. Elemi- és baleset-biztosítási ág 1895.

Main financial statement table for the first half of 1895, showing income (KIADÁS) and revenue (BEVÉTEL) in forint and kr. columns.

Nyereség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Életbiztosítási ág. (1895).

Financial statement table for the life insurance branch, detailing income and revenue for 1895.

VAGYON. Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1895. december 31-én.

Balance sheet table (VAGYON) showing assets (A tétel neve) and liabilities (B tétel neve) as of December 31, 1895.

Company management information including names like Besso József, Dr. Bozza Camillo, and Magyarországi vezérigazgató: HEGEDŰS SÁNDOR.

Additional explanatory text regarding insurance policies and company operations.

Breuer Ferencz.

Nyomatott. Özv. Habianac Augusztinnál Barcon.